

Мамин хліб

Пилип-Полян Юрик

Підкрадався нишком
літній вечір,
Підбирав до темряви ключі...
Наша мама діставала з печі
Житні паляниці й калачі.

Веселіла батьківська світлиця,
Починала пам'яттю хмеліть:
У рум'яних, свіжих паляницях
Билися серця тисячоліть.

Мамин хліб – як вічний дух євшану –
І в черствому серці не згоря...
Десть рілля бринить під лемешами
Струнами сліпого кобзаря.